

Οι Μάγοι μας οδηγούν στην προσκύνηση του Κυρίου Ιησού

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[Γέροντας Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου \(† 2014\)](#)

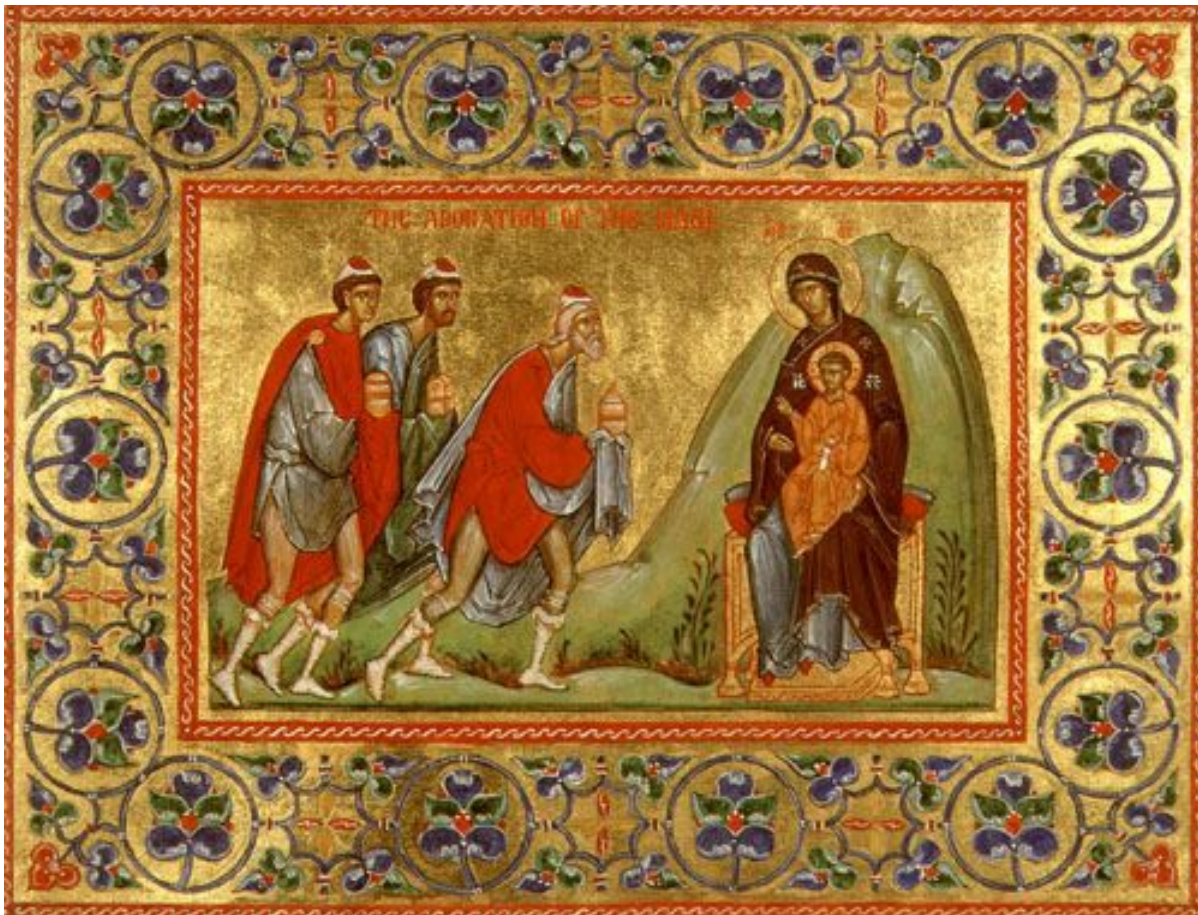
Η αγία μας Εκκλησία μάς καλεί να προσφέρουμε στον εν σπηλαίω τεχθέντα και εν φάτνη ανακλιθέντα διά την σωτηρίαν μας Κύριον Ιησούν δώρα εξ ίσου πολύτιμα με τα δώρα των Μάγων, την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη μας.

Ο χρυσός, ο λίβανος και η σμύρνα ήσαν δώρα συμβολικά. Τον χρυσό προσέφεραν στον Κύριο ως εις βασιλέα, τον λίβανο ως εις Θεόν και την σμύρνα ως εις μέλλοντα νεκρόν διά την σωτηρίαν μας. Αυτά ήσαν υλικά δώρα, με τα οποία όμως οι νοσταλγοί του Χριστού Μάγοι εξέφρασαν την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη τους προς τον Χριστό.

Φωτιζόμενοι από την Χάρι του Αγίου Πνεύματος πλουτίσθηκαν με τις τρεις αυτές θεολογικές αρετές, για τις οποίες αργότερα ο απόστολος Παύλος θα πει: «νυνί δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα· μείζων δε τούτων η αγάπη» (Α' Κορινθ. ιγ' 13). Είχαν ως φαίνεται πολύ πόθο για να βρουν και να ενωθούν με τον Σωτήρα,

καθαρότητα βίου και προαίρεση αγαθή.

Η αγάπη τους προς τον ποθούμενο αλλά και άγνωστο ακόμη Χριστό τους έκανε να επιχειρήσουν μακρύ, επίπονο και επικίνδυνο ταξίδι, για να τον βρουν. Μιμήθηκαν τον Αβραάμ που εξήλθε εκ της γης του και εκ της συγγενείας του και εκ του οίκου του πατρός του, για να πορευθεί σε γη αλλότρια, υπακούοντας στο θέλημα του Θεού (Πρβλ. Γένεσ. ιβ' 1). Και οι Μάγοι υπάκουσαν σε μυστική πρόσκληση του Θεού, που δέχθηκαν στην θεοφιλή καρδιά τους. Έτσι πέτυχαν να δουν και να προσκυνήσουν το θείο Βρέφος και την αγία Θεοτόκο.

Οι Μάγοι αξιώθηκαν όχι μόνον να προσκυνήσουν τον τεχθέντα Βασιλέα, αλλά και να γίνουν κήρυκές του, επιστρέψαντες στην πατρίδα τους.

Στον Κύριο τους οδηγούσε ένα υπέρλαμπρο άστρο. Όπως θεολογεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, το Άστρο, ήταν Άγγελος Κυρίου. Εάν ήταν ένα συνηθισμένο άστρο δεν θα επορεύετο, ούτε θα έλαμπε με ιδιαίτερο τρόπο, ούτε θα εχάνετο, όπως έγινε όταν έφθασαν στην Ιερουσαλήμ, ούτε θα έμενε ακίνητο επάνω στο σπίτι της Βηθλεέμ, όπου ευρίσκετο η Θεοτόκος και ο Κύριος Ιησούς.

Εφ' όσον το Άστρο ήταν Άγγελος Κυρίου, είναι φανερό ότι το Φως που εξέπεμπε ήταν το Άκτιστο Φως, αυτό που αργότερα είδαν στην Μεταμόρφωση οι Μαθητές

του Κυρίου και αυτό που είδε ο απόστολος Παύλος στο όραμα της Δαμασκού. Μακάριοι οι καθαροί οφθαλμοί των ευλαβών Μάγων, που είδαν το φως της θεότητας.

Παρόμοια χάρι θέας και προσκυνήσεως του Κυρίου Ιησού έλαβαν και οι ταπεινοί ποιμένες, οι «αγραυλούντες και φυλάσσοντες φυλακάς της νυκτός επί την ποίμνην αυτών» (Λουκ. β' 8), λόγω της απλότητας της καρδιάς τους, αλλά και οι δίκαιοι Συμεών ο θεοδόχος και Άννα η προφήτις.

Πόσοι σοφοί, επίσημοι, νομοδιδάσκαλοι και νομοφύλακες του Ισραήλ δεν έμειναν και δεν μένουν τυφλοί και ανυποψίαστοι στο μέγα μυστήριο της Σαρκώσεως του Θεού!

Ευχαριστούμε τον Κύριο, που μας αξίωσε να τον γνωρίσουμε και να τον πιστεύσουμε ως τον μόνον Σαρκωθέντα Θεό.

Η ζωή μας ας είναι μία συνεχής πορεία προς προσκύνησή Του και προσφορά των δώρων μας.

Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης μάς συνιστά να προσφέρουμε στον Κύριο ό,τι έχουμε σ' αυτόν τον κόσμο: «Αλλ' ω πόσον μακάριος ήθελες ήσαι και εσύ αδελφέ, εάν ηξεύρης να αφιερώνης εις τον Κύριον, καθώς οι μάγοι, ό,τι και αν έχης εις τούτον τον κόσμον, τόσον εσωτερικά όσον και εξωτερικά αγαθά· τόσον ψυχικά όσον και σωματικά. Και διατί φοβείσαι να αφιερώσης όλα σου τα πάντα εις τον Θεόν;» (Πνευματικά Γυμνάσματα).

Ιδιαίτερα μας συνιστά: «πρόσφερε εις τον νεογέννητον βασιλέα Ιησούν α', ωσάν χρυσάφι, το επιθυμητικόν μέρος της ψυχής σου, ήγουν πρόσφερε του μίαν καρδίαν και θέλησιν καθαράν ωσάν χρυσάφι, από κάθε κακήν επιθυμίαν και όρεξιν· όλην

ποθούσαν τα ουράνια· όλην κλίνουσαν εις τα πνευματικά· όλην ανημμένην εις μόνην την αγάπην του Ιησού και όχι εις άλλο κανέν γήινον πράγμα· και απλώς όλην με όλα της τα θελήματα και τας επιθυμίας...».

Και ακόμη: «β'. Πρόσφερε αδελφέ εις τον Ιησούν ωσάν λιβάνι, τον νουν και το λογιστικόν μέρος της ψυχής σου καθαρόν από βλάσφημους λογισμούς· καθαρόν από αισχρούς λογισμούς· όλον διαφανές από πνευματικά ενθυμήματα· όλον λαμπρόν από την νοεράν προσευχήν, ήτις αναπέμπεται εις τον Θεόν ως θυμίαμα και λιβάνι, ως λέγει ο Δαβίδ, “κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιον σου”· όλον υποτασσόμενον εις την υπακοήν του Χριστού με όλα του τα φρονήματα, ως λέγει ο Παύλος· “λογισμούς καθαιρούντες και αιχμαλωτίζοντες παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού”· όλον πεπυρακτωμένον από καλούς και θεϊκούς λογισμούς... Πρόσφερε τον λέγω το λογιστικόν σου, όλον συντε-τριμμένον, όλον τεταπεινωμένον με το πνεύμα της κατανύξεως».

Επίσης: «γ'. Πρόσφερε δώρον εις τον Ιησούν ωσάν σμύρναν την νέκρωσιν του θυμικού μέρους της ψυχής σου, μακρύνωντας από την καρδίαν σου κάθε ταραχήν, κάθε οργήν, κάθε θυμόν, κάθε πικρίαν, κάθε μίσος, κάθε κραυγήν, κάθε ύβριν και λοιδορίαν, καθώς παραγγέλλει ο Απόστολος· “πάσα πικρία και οργή και κραυγή και βλασφημία αρθήτω αφ' ημών συν πάση κακία”...».

Μακάριοι οι Χριστιανοί, μοναχοί και κοσμικοί, που συμπορεύονται καθ' όλη τη ζωή τους με τους ευλογημένους Μάγους, που το φως του Ευαγγελίου του Χριστού τούς οδηγεί στη ζωή τους, που συμπροσκυνούν τον νηπιάσαντα Θεό και του προσφέρουν ό,τι πολυτιμότερο έχουν, την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη τους με το τριμερές της ψυχής τους, δηλαδή με το λογιστικό (νους), το θυμικό (συναίσθημα) και το επιθυμητικό τους (θέληση).

Κύριε Ιησού Χριστέ, αξίωσε και μας μαζί με τους ευλαβείς Μάγους να σου προσφέρουμε όλη την ύπαρξή μας ως ένα ταπεινό αντίδωρο της δικής Σου απείρου αγάπης προς ε-μάς τα ανάξια τέκνα σου.

(Περιοδικό: Ο Όσιος Γρηγόριος, αριθ. 30, σ. 27-32)

<https://bit.ly/3pvJ1bQ>